la memòria de les coses petites

e tothom és sabut que hi ha grans coses i coses petites, estels gegants i objectes fugaços que només brillen durant uns instants. La nostra memòria està moblada amb records de tota mena, però els grans embalums ocupen més espai i els tenim presents tothora, i les petites coses van quedant amagades pels racons. Recordem esdeveniments colossals, però oblidem massa fàcilment la petita tendresa dels instants quotidians.

Tot queda enforinyat al fons del calaix, fins que un vent fa volar de sobte els records minúsculs. Aquella olor de fruita dolça que ens fa evocar un dia de la nostra infantesa, un objecte de color rosa pàl·lid que ens fa reviure una estança on vam ser feliços, aquell gust plastificat de xiclet de maduixa que ens transporta a un cinema de barri, aquella cançó que ens deixa atuïts recordant el que ja no hi és: Volem pa amb oli, pa amb oli volem...

El record de les coses petites sorgeix quasi sempre sense pretendre, a vegades ens sobrevé en el moment més inoportú i ens colpeja amb una intensitat inusitada. De nit, els petits records es barregen sorollosament amb els somnis i s'incendien com si fossin materials perillosos. De dia, ens assalten pel costat fosc de la consciència i ens punxen amb un dolor sobtat que ens immobilitza.

Ens caldria, potser, posar ordre de tant en tant en aquest caos, descartar les evocacions espúries, deixar lloc per a noves experiències i reordenar la congruència dels rostres amb els seus noms. Però la memòria no és un disc dur, ni un arxiu de fitxes de colors, ni nosaltres som robots –encara– i hem d'acceptar les nostres limitacions humanes i anar per la vida intentant rebuscar entre els petits records, però, a ser possible, sense xarbotar gaire el líquid més agre de la consciència, ni aquella part de la vida que no podem explicar sense avergonyir-nos.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/05/20/memoria-coses-petites/847180.html?utm_source=rss